

бановъ отговори много благоговейно; князътъ каза нѣколко думи и на Бурмова, за неговитѣ служби, има намѣрение да го повика за известенъ постъ, и Бурмовъ благодари много благоговейно. Грековъ каза горещо, че тѣ сж готови всѣкога да му служатъ (той и Начовичъ не искатъ и да слушатъ за министерства за себе си, скромни сж). И двамата (Балабановъ и Бурмовъ) бѣха цѣли зелени въ лицата. Говориха впрочемъ много разумно. — Оджаковъ загатна на княза да излѣзе утре къмъ мѣстото, гдето руситѣ сж минали Дунава, ще се отслужи молебствие. Хубава мисль.

На 7 ч. имаше *dîner* въ една частна кжща. Бѣше набито: дипломатическото тѣло, офицери, малко граждани. Князътъ седѣше между екзарха и Thielau, срещу него кметътъ Миронъ Бешковъ. Азъ бѣхъ между Ладижински (руски консулъ въ Русе) и генералъ Лесовой, задъ него Нихадъ и на жгъла Lascelles. Срещу мене бѣше Криловъ, Боборикинъ и Кашалински. Съ Лесовой водихъ старчески разговори за климата, виното, земледѣлието, за Чехия и нейнитѣ произведения. И Нихадъ се разгорещи, захвана да говори полски и ето ви — чехъ, лехъ и русинъ. Тостове: екзархътъ за княза, Аневъ за княза, князътъ за българитѣ, кметътъ за княза, князътъ за Свищовъ (преди 4 години тукъ стжпилъ въ България), Атанасовичъ (неофициаленъ и непредвиденъ тостъ) за руския царъ, Хитрово на български за княза (до тукъ всичко на български), Еренротъ за Силитѣ (на французски) и особено за румънския кралъ, чийто представителъ тукъ отсжтствува, Thielau, Лонгиновъ, князътъ за руското офицерство, Антимъ за Силитѣ, които подкрепяйки княза затвърдиха мира на Балканския полуостровъ (Lascelles и Нихадъ пулейки очи се питаха, какво става). Страшното историческо пиянство на Кашалински, дивото урѣ на Unterhaus [долния етаж], Аневъ бѣше се съвършено надрънкалъ, най-после всички се напиха и на 11 ч. се разотидоха. Князътъ на конь слѣзе долу; тежка операция за мнозина офицери. — Съ Стоилова отидохме въ кжщата на Начовича, гдето бѣха Цачевъ, Грековъ, Минчовичъ и т. н. Всички сънливи. Политически разговори. — Получихъ отъ Спаса писмо отъ Дринова тъкмо предъ банкета, ядъ ме бѣше на него, дълго политиканствуване насамъ натамъ, иска да замине около 5 юлий презъ Бургасъ и Панагюрище за София. Отговорихъ нему и на баща си телеграфически за резултата.

После съ Стоилова отидохме на палубата на Tegethoff, гдето бѣше генералътъ съ цивилно облѣкло и всички офицери, само ние двамата бѣхме „щатски“, всички сънливи. Поради съседството съ княжеския параходъ никакъ не се викаше, пълнолуние. Речъта на Лонгинова за генерала (*imperator romanus*), развлѣченото и несмислено говорене на генерала, горещата речъ на Котелниковъ. До мене бѣха Логвиновъ,